

Marcellus

Een glaasje water

Wat heb ik nog met de kerk en waarom noem ik me katholiek of christen? Deze vraag wordt mij zo vaak gesteld dat het inmiddels mijn eigen vraag is geworden. Gelukkig heb ik ook een bevredigend antwoord gevonden. Niets is immers zo frustrerend dan geen of een half antwoord te hebben.

Mensen hebben of krijgen dorst, dat brengt het leven nu eenmaal met zich mee. Als ze niets te drinken vinden, dan drogen ze uit en komen ze om. Nu zijn er in onze tijd allerlei hippe en moderne drankjes in de handel: drankjes die voor het moment de dorst lessen maar op den duur alleen maar dorstiger maken. Ik hou er niet van, al moet ik toegeven dat ik ook regelmatig voor de verleiding ervan bezwijk.

In mijn christelijk geloofsgoed – geloofsgoed, wat een mooi woord trouwens! – vind ik helder en zuiver water. Ik drink er graag van. Het geeft me weliswaar geen vleugels maar wel veel levensenergie. Maar om het zelf te kunnen drinken en om anderen ervan te laten drinken, moet ik voorkomen dat het water me ontglipt of zich mengt met viezigheden en troebel wordt. Een glas of glaasje is daarom aan te bevelen. Welke vorm, welke kleur of welke maat maakt niets uit. Ik denk dat het zonder glas niet kan.

Nu zijn er mensen die een afkeer hebben ontwikkeld tegen het glas: ze hebben het weggegooid, met als gevolg dat ze niet meer drinken van het water. Jammer! Er zijn ook mensen die denken dat je alleen maar van het water mag drinken uit één bepaald en voorgeschreven glas. Dat is evengoed jammer! Tenslotte zijn er mensen die het glas afsluiten om het water te bewaren. Ontzettend jammer, want je moet ervan kunnen drinken! Bewaar je het te lang, verliest het zijn kracht en smaak.

Wat heb ik nog met de kerk en waarom wil ik me nog katholiek of christen noemen? Omdat ik een glas nodig heb voor het water. En omdat ik het glas niet verwar met het water.